

neppe er Grund til at bruge paa et saa forholdsvis begrænset Omraade, som der her er Tale om.

Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling i det Udvalg, der maatte blive nedsat.

Socialministeren (Borgbjerg): Naar det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) sagde, at jeg havde været meget beskeden med dette Forslag, er det jo rigtigt. Grunden dertil ligger i det Forhold, som det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) nævnte, at da Loven af 1922 var gennemført, og man fik nogle Smaaændringer i Samlingen 1922—23, var Udvalget og Ministeren enige om, at det maaske var lidt for tidligt at røre ved en Lov, det dog havde kostet visse Vanskeligheder at naa til Enighed om. Men der er jo hengaaet nogle Aar siden da, og derfor har jeg ment, at det ikke nu var for tidligt at røre ved disse tre Smaaspørgsmaal. Der er jo intet af dem, der er et stort Spørgsmaal. Jeg for mit Vedkommende skulde i og for sig ikke have noget imod at tage andre Spørgsmaal op, og hvis der i det Udvalg, der, efter hvad jeg hører, vil blive nedsat, skulde vise sig Mulighed for at naa til Overenskomst om andre Punkter i Lukkeloven, skal jeg gerne yde min Medvirkning dertil.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds omtalte ogsaa 6-Lukningen. Jeg er personlig — ja, politisk kan jeg da for Resten ogsaa sige — principiel Tilhænger af en ret vidtgaaende Helligdags- og Lukkelovgivning. Jeg er ikke Liberalist paa dette Omraade, jeg er Tilhænger af Interventionsprincippet, af en lovmæssig Ordning. Men netop fordi jeg er det, er jeg angst for at være saa rigoristisk i Gennemførelsen af et i og for sig godt Princip, at man kommer til at skade Princippet, fordi dets rigoristiske Gennemførelse kunde medføre visse Urimeligheder, der kunde give Anledning til Misfornøjelse og til Angreb, som saa kan blive rettet imod selve Princippet. Derfor har jeg ikke taget i Betænkning at fremlægge Forslag om disse tre smaa Ventilaa-bninger. Nu viser det sig altsaa, at det ærede 8de Medlem for 5te Kreds, der vist ellers er Liberalist paa de fleste Samfundslivsomraader, synes at være lidt betænkelig derved, medens jeg, der er Socialist — jeg tager her Ordene Liberalisme og Socialisme rent principielt — ikke er betænkelig ved en vis Liberalitet paa disse smaa Punkter, netop for at hævde Princippet saa meget stærkere. Jeg er Tilhænger af

6-Lukningen, og naar det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds spurgte mig om Erfaringerne paa dette Omraade, tror jeg, de gaar ud paa, at det aldeles overvejende Antal handlende ønsker 6-Lukningen gennemført hele Aaret. Det er mit Indtryk. Jeg ser ogsaa, at det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bunch) nikker bifaldende dertil. Kunde der derfor i Udvalget vise sig Udsigt til en Overenskomst paa dette Punkt, vilde jeg, som sagt, meget gerne medvirke dertil.

Damefrisørinde-Spørgsmaalet er ikke helt ude af Verden trods de nye Damemoder, idet jeg nylig modtog en Deputation, der kom med en Adresse fra flere Hundrede Damefrisører i København, som gerne vilde have en Ventil i Loven. Medens det ved 6-Lukningen drejer sig om en stærkere Gennemførelse af Princippet, gælder det for Damefrisørinderne om at faa en Undtagelse. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke det ærede Udvalgs Medlemmer vil faa lignende Besøg; og skulde man ogsaa ønske at tage dette Spørgsmaal op, skal jeg gerne yde min Medvirken dertil.

Baade det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) og det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bunch) er kommet ind paa selve Auktionsspørgsmaalet. Det vil jeg nu ikke komme ind paa her. Som det allerede er sagt af ærede Talere, er selve Principspørgsmaalet om Auktionsernes Skadelighed eller Gavnlighed — om de virker til at stikke Publikum Blaar i Øjnene, eller om de virker paa en regulerende og billiggørende Maade —, hele dette Principspørgsmaal er til Behandling i Næringslovkommissionen, og man venter jo, at den snart vil afgive Betænkning; saa vil ogsaa dette Spørgsmaal komme til Behandling i Rigsdagen. Men det foreliggende Lovforslag har intet med dette at gøre, om Auktionerne er heldige eller uheldige, men § 1 siger saa meget som saa, at naar vi nu en Gang har Auktionslokaler, er der noget urimeligt i, at Publikum ikke kan bruge den Dag, de bedst har Tid, til at gaa hen og se paa disse Varer. Er man bange for, at Auktionerne medfører, at Folk køber Ting, de ikke har Brug for, er det saa ikke meget bedre, at Publikum faar ordentlig Tid til at se paa dem? Det har en stor Del af Publikum kun om Søndagen, og derfor har vi foreslaaet aabnet denne lille Ventil. Jeg tror ikke, vi behøver at være bange for Konsekvenserne. Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds nævnte, at der var Fare for, at visse Lagre kunde faa samme Ret; men her er jo kun Tale om Auktionslokaler.